Stuk **51** (2004-2005) – Nr. 4

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

19 april 2005

VERSLAG VAN DE VLAAMSE REGERING

Vlaamse vinger aan de Europese pols

Overzicht van voor Vlaanderen belangrijke EU-dossiers in 2005

Januari 2005

GEDACHTEWISSELING

over de dossiers inzake Cultuur, Jeugd en Sport,
met de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel,

VERSLAG

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door mevrouw Sabine Poleyn

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet, mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Jurgen Verstrepen;

de heren Carl Decaluwe, Stefaan De Clerck, Steven Vanackere, Johan Verstreken;

de heer Jean-Marie Dedecker, mevrouw Margriet Hermans, de heer Herman Schueremans;

de heren Bart Caron, Dany Vandenbossche, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh.

Plaatsvervangers:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Pieter Huybrechts, Freddy Van Gaever, Rob Verreycken, Frans Wymeersch;

de dames Vera Jans, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts, de heer Johan Sauwens;

mevrouw Patricia Ceysens, de heren Marnic De Meulemeester, Sven Gatz;

de heren Chokri Mahassine, Jan Roegiers, André Van Nieuwkerke.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Kris Van Dijck.

Zie:
51 (2004-2005)
- Nr. 1: Verslag van de Vlaamse Regering
- Nrs. 2 en 3: Verslagen over gedachtewisselingen

INHOUD

Blz.

1. Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel 4
2. Vragen van de commissieleden en antwoord door de minister 6

Dames en Heren,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media organiseerde op 24 maart 2005 een gedachtewisseling betreffende de beleidsdomeinen Cultuur, Jeugd en Sport, met de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het verslag van de Vlaamse Regering "Vlaamse vinger aan de Europese pols, overzicht van voor Vlaanderen belangrijke EU-dossiers in 2005".

1. Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

Minister Bert Anciaux: Ik zal het hebben over de jeugd- en cultuurdossiers die de komende zes maanden op de Europese agenda staan. Daarbij zal ik me baseren op het document "Vlaamse vinger aan de Europese pols", het overzicht van de voor Vlaanderen belangrijke EU-dossiers voor 2005. Ik veronderstel dat alle collega's over dit document beschikken.

Ik zal een drietal jeugddossiers bespreken. Een eerste is het besluit van het Europees Parlement en de Raad over het programma "Jeugd in Actie" voor de periode 2007-2013. Dit programma zou effectief van start moeten gaan op 1 januari 2007. Volgens de medebeslissingsprocedure is het nu wachten op het eerste advies van het Europees Parlement. Dat advies zal pas worden uitgebracht wanneer er duidelijkheid is over de meerjarenbegroting, wat normaliter rond juni 2005 het geval zal zijn. De ambtelijke werkgroep Jeugd van de EU-Raad bespreekt dit voorstel sinds het in juli 2004 werd aangekondigd. Het voorliggende ontwerp is sterk in overeenstemming met de bijdrage van Vlaanderen. Het gaat over de Europese subsidielijn die onder meer jongerenuitwisselingsprogramma's mogelijk maakt en over de Europese Vrijwilligersdienst.

Ten tweede zijn er een aantal resoluties met betrekking tot de informatie van jongeren, de participatie aan de lokale democratie en de terugblik op de voorbije samenwerking. Momenteel wordt er tegen de EU-Raad van 23 mei 2005 werk gemaakt van drie resoluties, in opvolging van het EU-Witboek Jeugd, een nieuwe stimulans voor jongeren in Europa. De realisatie van dit Witboek is een verdienste van de Vlaamse Gemeenschap en dateert van de periode toen ik voorzitter was van de Raad. De eerste ontwerpresolutie betreft de uitvoering van de gemeenschappelijke doelstellingen inzake het verhogen van de participatie van jongeren in het stelsel van de representatieve democratie, een tweede betreft de uitvoering van de gemeenschappelijke doelstellingen inzake jongereninformatie en een derde de balans van de in het kader van de Europese samenwerking in jeugdzaken uitgevoerde acties.

Een derde werkgebied is het Europese Pact voor Jongeren. Onder het Luxemburgse voorzitterschap werd een bijdrage geleverd aan de voorjaarszitting van de Europese Raad over de tussentijdse evaluatie van de strategie van Lissabon. Het standpunt van de Vlaamse Regering van 1 maart 2005 juicht het uitwerken van een Europees jeugdpact toe. Op Europees niveau werden bij de opvolging van het Witboek Jeugd reeds geschikte instrumenten en werkmethodes ontwikkeld voor reflectie rond een jeugddimensie. Naast de prioritaire thema's die gevat worden door de open coördinatiemethode, zijn er de meer horizontale en transversale thema's zoals werkgelegenheid, sociale inclusie en onderwijs, die gemakkelijk door het Europese jeugdpact kunnen worden gevat. Systematisch overleg met alle betrokken actoren is wenselijk, in de eerste plaats met de betrokken jongeren zelf. Daarom moet goed worden nagedacht over de mogelijke rol van de jongeren en de jeugdorganisaties in de Lissabonstrategie.

Het Europese jeugdpact focust op een viertal elementen: het verschaffen van de nodige instrumenten aan jongeren om werkloosheidsproblemen beter aan te kunnen en om hun socioprofessionele integratie te bevorderen, het nastreven van meer samenhang rond vorming, onderzoek, onderwijs, ondernemerszin, mobiliteit en cultuur, de demografische evolutie, een betere afstemming tussen beroeps- en persoonlijk leven en de intergenerationele solidariteit.

Voor de uitvoering van dit pact wordt een beroep gedaan op de participatie van jongeren en jeugdorganisaties en op het Europese jeugdforum.

Inzake cultuur behandelen we vier thema's. Het eerste thema is het programma Cultuur 2007, voor de periode 2007-2013. Op dit ogenblik zijn er nog inhoudelijke discussies in de werkgroep

Cultuur van de Raad. De drie hoofdcriteria van het programma zijn de mobiliteit van mensen in de culturele sector, de mobiliteit van werken en culturele en artistieke projecten en de interculturele dialoog. De schotten tussen de verschillende actoren zijn weggehaald. Alle actoren kunnen evenwaardig kandidaat zijn zolang ze aan twee van deze drie hoofdcriteria voldoen. Vanuit Vlaanderen houden we vooral in het oog dat de vormelijke criteria ook haalbaar blijven voor kleinere organisaties en initiatieven.

Voor de meerjarige projecten vragen we bijvoorbeeld een maximum van vijf deelnemende landen en vijf co-operatoren in plaats van zes zoals door de Commissie zelf was voorgesteld. Het moet nog vatbaar blijven. Tijdens de laatste ministerraad Cultuur hebben we deze positie ook verdedigd. Het is voor Vlaanderen belangrijk dat culturele actoren maximale kansen krijgen om deel te nemen aan Cultuur 2007.

Het tweede culturele thema is het voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van besluit 1419/19999/EG tot vaststelling van een communautaire actie voor het evenement "Culturele Hoofdstad van Europa" voor het tijdvak 2005 tot 2019. Op het einde van 2003 stelde de Commissie voor om de wijze van aanduiding van de culturele hoofdsteden aan te passen aan de uitbreiding. Zo zouden er tussen 2009 en 2018 telkens twee culturele hoofdsteden zijn, één uit een oude en één uit een nieuwe lidstaat. Het Europees Parlement wilde ook werk maken van een inhoudelijke wijziging van de actie en stelde een aantal amendementen voor. De Raad steunde de aanpak van de Commissie om eerst de opname van de nieuwe lidstaten te verzekeren en in een later stadium de inhoud en procedures aan te passen. Hij bereikte hierover een politiek akkoord onder het Iers voorzitterschap. In 2015 levert België de culturele hoofdstad, samen met de Tsjechische Republiek. Vermoedelijk wordt dat een Waalse stad: Mons. In 2007 neemt Luxemburg de honneurs waar in een speciaal scenario 'Luxemburg en de grote regio', waarbij het ook de Franse en Duitse Gemeenschap zal betrekken.

Het derde culturele thema is de coördinatie met betrekking tot de Unesco-conventie culturele diversiteit. In uitvoering van de universele verklaring van de Unesco over de culturele diversiteit heeft de Algemene Conferentie van de Unesco aan de directeur-generaal, Matsuura, een mandaat gegeven om een conventie voor te bereiden ter bescherming van de diversiteit van culturele inhouden en van artistieke expressies. Algemeen is het de bedoeling om culturele goederen en diensten een bijzondere behandeling in de internationale (handels)betrekkingen toe te kennen en staten (of de bevoegde overheden) toe te laten op soevereine wijze hun cultuurbeleid te voeren teneinde de diversiteit van culturele goederen en diensten te beschermen en te bevorderen. Deze thematiek ligt ons na aan het hart.

Als lid van de EU heeft België, gezamenlijk met de andere lidstaten, een mandaat toegekend aan de Europese Commissie om namens de Europese Gemeenschap deel te nemen aan de onderhandelingen voor de aangelegenheden die onder de bevoegdheid van de Gemeenschap vallen. Verder werd er een 'code de conduite' aangenomen, waarin onder andere wordt bepaald dat het EU-Voorzitterschap zal onderhandelen voor de 25 EU-lidstaten wat de (exclusieve) bevoegdheden van de lidstaten betreft. Het Voorzitterschap houdt zich daarvoor aan het vooraf overeengekomen gemeenschappelijk standpunt. De Commissie doet dit voor de communautaire en de gedeelde bevoegdheden.

Tegelijkertijd probeert de EU-Commissie, die tot nu toe enkel een waarnemerstatuut heeft bij de Unesco, volwaardig contractuele partij bij de onderhandelingen en bij de toekomstige conventie te worden. Dit is een zaak die op de volgende Uitvoerende Raad van de Unesco zal moeten beslist worden. Momenteel is er binnen de Uitvoerende Raad nog geen meerderheid in zicht die de vraag van de EU ondersteunt. Zolang dit niet geregeld is, maakt de Commissie deel uit van de delegatie van de EU-voorzitter, momenteel Luxemburg.

Ik heb wel bedenkingen bij de rechtstreekse vertegenwoordiging van de Europese Commissie in de algemene vergadering van de Unesco en zou dat opnieuw willen onderzoeken. De Commissie handelt immers al te vaak in de plaats van de lidstaten over culturele aangelegenheden, zonder enig democratisch proces ook. Haar vaak uiterst technische tussenkomsten zijn nooit onderwerp van gesprek geweest met enig democratisch verkozen orgaan, noch het Europees Parlement, noch de verschillende lidstaten.

Zowel in Parijs als in Brussel zijn onze Vlaamse experts betrokken bij de onderhandelingen binnen de conventie. Dat is een goede zaak. De Vlaamse en Franse Gemeenschap staan inhoudelijk grotendeels op één lijn. Over één zaak zijn we het echter grondig oneens: de kwestie van de minderheden. Op verschillende plaatsen in de conventie wordt er bijzondere aandacht gevraagd voor de minderheden. De partijen komen niet tot een Belgisch standpunt ten opzichte van de bepalingen ter zake in de ontwerpconventie. Dit zou in het nadeel van Vlaanderen kunnen zijn. Indien zeker gesteld wordt dat burgers zich niet direct op de conventie kunnen beroepen, is er voor Vlaanderen geen probleem. Er wordt gewerkt aan een clausule in die zin. Wel is er een verschil in aanpak tussen de twee gemeenschappen, wat soms tot spanningen leidt, maar we verwachten hier geen onoverkomelijke problemen. We hebben afgesproken dat we voor 1 april 2005 de violen stemmen, omdat er dan een nieuwe bijeenkomst is.

Voor Vlaanderen zijn de volgende punten essentieel in de conventie: de mogelijkheid om een eigen cultuurbeleid te voeren moet gevrijwaard blijven; conformiteit met mensenrechtenverdragen staat voorop; het moet een sterke conventie worden met impact op andere internationale fora; het is niet de bedoeling via de conventie rechten en plichten toe te kennen aan individuen; dubbele natuur van culturele goederen en diensten.

Een belangrijk discussiepunt is het statuut van de conventie ten opzichte van andere internationale verdragen zoals dat van de WTO. Momenteel circuleert er een voorstel van de EU waarin gepleit wordt geen hiërarchisch onderscheid te maken met bestaande verdragen: de verschillende instrumenten zouden elkaar 'wederzijds moeten ondersteunen'. Wij kunnen dat standpunt onderschrijven.

Op Vlaams niveau voert de overheid een beleid dat de diversiteit van het culturele aanbod wil ondersteunen en bevorderen. Het is belangrijk dat Vlaanderen dit kan blijven doen en daarin niet geremd wordt, noch door Europese wetgeving, noch door internationale afspraken. De Unescoconventie zal dus de grondslag bieden voor een beleid dat ingaat tegen ontwikkelingen die de diversiteit van het culturele aanbod bedreigen. Indien de conventie er niet komt, zal men steeds weer opnieuw op de barricaden moeten staan om de erkenning van de specifieke situatie van culturele goederen en diensten te verkrijgen. Dat is een essentiële maar vermoeiende strijd, omdat altijd alles in deze wereld vanuit een economische visie wordt bekeken, en dat is zonder meer nefast.

Tegelijkertijd zijn in de conventie bepaalde verbintenissen opgenomen, onder andere inzake internationale samenwerking. De conventie zou dus op die manier de grondslag kunnen worden voor een nieuwe dimensie in de internationale samenwerking van Vlaanderen, waarbij bijzondere aandacht zou gaan naar culturele diversiteit, en heel specifiek naar de cultuurindustrieën van ontwikkelingslanden.

Het vierde culturele thema is het rapport-Kok, de tussentijdse herziening van de Lissabonstrategie. Dat is in hoofdzaak een sociaal-economische strategie, waaraan de Europese Raad van Göteborg een milieudimensie heeft toegevoegd. In zoverre de dienstenrichtlijn invloed zou hebben op de Vlaamse cultuuraangelegenheden, kan gezegd worden dat de Lissabonstrategie een invloed heeft op cultuur, aangezien de vervolmaking van de interne markt een van de Lissabondoelstellingen is.

We zijn er voorstander van om cultuur uit de dienstenrichtlijn te lichten en de lidstaten zelf de verantwoordelijkheid te geven welke diensten ze als diensten van algemeen belang beschouwen waarvoor een specifiek regime geldt ten aanzien van de klassieke EU-regels inzake mededinging. De dienstenrichtlijn ligt op dit moment onder vuur. We zijn daar niet rouwig om. We wachten de resultaten van de discussie af.

2. Vragen van de commissieleden en antwoord door de minister

Mevrouw Sabine Poleyn: Ik ben verheugd dat we in het Vlaams Parlement beseffen hoe groot de invloed is van de Europese regelgeving op de Vlaamse. Ik hoop dat alle commissieleden een grote betrokkenheid voelen en bereid zijn de discussie aan te gaan. Aangezien dit nog de eerste keer is, is het voor iedereen nog zoeken.

Ik heb nog een aantal vragen over het hoofdstuk Jeugd. Toen minister Anciaux de resoluties over informatie en participatie behandelde, had hij het

over een resolutie over de Europese samenwerking in jeugdzaken. Dat is heel algemeen. Wat wordt daar precies mee bedoeld?

Het Europese Pact voor Jongeren is het belangrijkste Europese initiatief inzake jeugd. Ik beschouw dat als een aanvulling bij het Europese Witboek en bij de Lissabon-doelstellingen. Hoe zal minister Anciaux de inspraak en betrokkenheid van jongeren, jeugd en jeugdorganisaties daarin organiseren?

Minister Anciaux heeft het niet gehad over de aanbeveling van de Europese Raad over de bescherming van minderjarigen en de menselijke waardigheid. Valt deze aanbeveling niet onder de administratie Jeugd en Kinderrechten? Minister Anciaux is immers bevoegd voor kinderrechten.

In het hoofdstuk over een nieuwe dimensie van internationale samenwerking, had minister Anciaux het over cultuurindustrieën in ontwikkelingssamenwerking. Wat bedoelt hij daar precies mee?

De heer Stefaan De Clerck: Ik vind het belangrijk dat de Europese dossiers, contacten en vergaderingen van nabij gevolgd worden.

Hoe verloopt het contact tussen de Vlaamse minister van Cultuur en de Europese commissaris bevoegd voor Cultuur? Op Europees vlak is cultuur weliswaar niet het grootste budget, maar het groeit. Net zoals de aandacht voor dit onderwerp. Toch worden op Europees niveau culturele beslissingen genomen die ook voor Vlaanderen van belang zijn. Het is belangrijk dat we goede relaties onderhouden met Europa zodat we op het gepaste moment rechtstreeks contact kunnen opnemen. Ik heb soms het gevoel dat Rijsel of de Duitse Länder dichter bij Brussel liggen dan wij. Beschikt minister Anciaux over een Europese cel op zijn kabinet? Hoe groot is die cel? We moeten zoals andere landen continu proberen budgetten binnen te halen.

Mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh: Europa kent nu al middelen toe aan deelstaten en gemeenschappen. Vanaf 2006 wil men aan economische projecten ook een sociaal-culturele dimensie koppelen. Weliswaar beperkt tot 10 procent van het totale bedrag. Binnen de Europese Unie buigt men zich over de vraag of de middelen aan de gemeenschappen of aan de steden gegeven moeten worden.

De Vlaamse regeerverklaring benadrukt het subsidiariteitprincipe. Ook op Europees vlak verkiest men voortaan geld en verantwoordelijkheid toe te kennen. Indien het geld aan de gemeenschappen wordt toegekend, moeten we hier werk maken van een doorzichtig mechanisme opdat niet alleen de grote steden, maar ook de kleinere steden van de middelen kunnen genieten.

De heer Bart Caron: Cultuur en jeugd zijn steeds nadrukkelijker aanwezig in Europese programma's die niet tot de strikt culturele sfeer behoren. Vlaanderen moet de mogelijkheden onderzoeken omdat dergelijke programma's een belangrijke impact kunnen hebben. Hoe verloopt de cofinanciering van dergelijke programma's? De verbouwing van de Roma in Borgerhout is gedeeltelijk gefinancierd met Europese middelen. Vlaanderen moest het project mee betalen, maar geraakt er niet uit of de minister van Cultuur dan wel de minister van Buitenlands Beleid verantwoordelijk was. Coherentie is nodig. Ik denk dat de aanwezigheid van cultuur versterkt kan worden.

Ik sluit mij aan bij een andere belangrijke bekommernis. Het cultuurprogramma 2000 en het cultuurprogramma 2007-2013 steunt grote projecten. Europa dringt op het vlak van cultuur, kunst en erfgoed niet door tot bij de man in de straat. De modale cultuurparticipant moet ook kunnen deelnemen aan de Europese culturele uitwisseling. De drempel om te participeren blijft ook in het cultuurprogramma 2007-2013 hoog. We moeten zoeken hoe we Europese culturele uitwisseling kunnen stimuleren op het niveau van de kleine organisaties.

Minister Bert Anciaux: De bespreking bevestigt de behoefte om het internationaal beleid beter te sturen en de Europese dossiers beter op te volgen. Ik heb een beperkt aantal degelijke ambtenaren daarvoor.

De ontwerpresolutie van de Raad over de balans van de in het kader van de Europese samenwerking in jeugdzaken uitgevoerde acties, is een antwoord op de mededeling van 22 oktober 2004, dus van de vorige Raad, in verband met de follow-up

van het Witboek. Het ontwerp moet nog besproken worden in de ambtelijke raadswerkgroep Jeugd op 19 april 2005 en zal door de Raad voor Jeugd besproken worden op 23 mei 2005. Dan kan ik de resultaten van de follow-up van het Witboek aan de commissie meedelen. Die follow-up is één van onze grootste eisen.

Voor de culturele industrie in ontwikkelingslanden vormt de conventie van de Unesco de basis om de samenwerkingsontwikkeling op een andere leest te schoeien. Dat kan een grondslag zijn om meer culturele diversiteit en samenwerking te realiseren. Culturele industrie handelt onder meer over film, de audiovisuele sector, het boekwezen, musicals en de muziekindustrie. Met Zuid-Afrika bijvoorbeeld hebben we samengewerkt over 'arts and crafts'. Op kleinschalige manier wordt de plaatselijke bevolking gesteund om eigen producten te maken en te verkopen. Vaak worden de zogenaamde Afrikaanse kunstvoorwerpen in Taiwan en China gemaakt. De samenwerking heeft tot doel de authentieke plaatselijke voorwerpen te promoten. Zo wordt niet alleen de ontwikkeling van het erfgoed maar ook van een essentiële en toekomstgerichte industrie gesteund. Projecten kunnen evenzeer gaan over muziekindustrie of andere aspecten. Kinderrechten ressorteren momenteel onder de bevoegdheid media, maar ik zal met mijn collega bekijken hoe de taken verdeeld kunnen worden.

Voorheen waren er veel contacten met de Europese Commissie, onder meer met commissaris Viviane Reding. Ik heb nog niet rechtstreeks contact gehad met de nieuwe commissaris, allicht is dat mogelijk op de Raad van mei. Lobbying bij de Europese Commissie is voor cultuur en culturele programma's minder nodig omdat jury's beslissen. Het cultureel contactpunt helpt de sector met informatie over de Europese programma's. Ook steden en gemeenten kunnen daar terecht.

Het is een positieve evolutie dat de culturele impact in Interreg, URBAN en doelstelling 2-programma's vergroot. Het is goed dat steden en gemeenten daar oog voor hebben. Die besluitvorming mag echter niet gehanteerd worden voor de zuivere culturele programma's. Cultuur is immers een exclusieve bevoegdheid van de lidstaten. De methodes moeten gescheiden blijven maar het is wel belangrijk dat bij de economische en de ontwikkelingsprogramma's cultuur ook ingecalculeerd wordt. Cultuur is een hefboom voor de ontwikkeling van een stad en heeft een economische meerwaarde.

Niet zozeer Cultuur of Buitenlandse Zaken, maar eerder Economie en de steden en gemeenten zijn co-financiers voor de Europese middelen. Het is al gebeurd dat het departement Cultuur kleine subsidies geeft, maar dat is geen algemene regel.

Mevrouw Els Van Effelterre, medewerker van de minister: Vooreerst is de participatie verzekerd door de aanwezigheid van de Vlaamse Jeugdraad in het Europees Jeugdforum. Uiteindelijk zal de participatie op dezelfde manier georganiseerd worden als voor andere Europese jongerenthema's. Ongeveer halfjaarlijks is er een activiteit van de administratie in samenwerking met JINT. De recente ontmoeting van 15 maart 2005 had de titel "Wie geeft het witboek kleur?". Op die bijeenkomst is er een eerste informatiesessie geweest over de inhoud en de effecten van het pact. Op de ontmoetingen wordt ook participatie door jongeren besproken. Dat is niet evident wegens de complexiteit van de thema's maar er waren toch een dertigtal aanwezigen. Het is de bedoeling om zo een forum te creëren om de participatie van jongeren te bevorderen.

Er is ook een vast platform met vertegenwoordigers van de Vlaamse Jeugdraad, het steunpunt, JINT en de administratie die de thema's voorbereiden.

Minister Bert Anciaux: Ik ben geen voorstander van publicitaire mediagenieke bijeenkomsten ad hoc waarbij de prins een oproep doet aan de jeugd, die een door de entourage van de prins geselecteerde vertegenwoordiging is, zoals in het verleden al is gebeurd. Laat ons liever het instrument bij uitstek gebruiken, namelijk het jeugdwerk als essentieel vertegenwoordiger van de jeugd, en dat niet doen in functie van de media en het spektakel. Binnen het jeugdbeleid en de participatie van jeugd wordt daar soms verkeerd gebruik van gemaakt. Ten tijde van het Europese voorzitterschap van België is het effectief gebeurd en werden we als voorzitter van de Raad op geen enkele wijze betrokken. Van een dergelijke 'participatie' ben ik bang.

De heer Stefaan De Clerck: Cultuur wordt steeds integraler beleefd via stedelijke programma's en is ingebed in architectuur, stedenbouw, culturele activiteiten en dergelijke. Ook is cultuur steeds meer grensoverschrijdend en ontstaan er steeds meer netwerken van culturele spelers die van die netwerken afhankelijk worden. Het is goed dat de minister de bevoegdheid en een budget heeft, maar voor de steden die steeds creatief op zoek moeten gaan naar middelen, zijn de perspectieven totaal anders. De organisatie van de Vlaamse Regering met de klassieke bevoegdheden en budgetten klopt niet meer met de realiteit op het terrein. De Vlaamse Regering dient te beschikken over internationale integrale budgetten op basis van bredere projecten. In Frankrijk is er DATAR (Délegation à l' Aménagement du Territoire et l' Action Régionale), een organisatie die afhangt van de eerste minister en gericht is op integrale projecten. Die organisatie kan beschikken over grote budgetten voor grote stedelijke projecten en verzorgt voor de steden de coördinatie met de overheid. Daarbij streeft men de integraliteit van sociale en culturele projecten, van administraties na. In alle Europese landen zijn er pogingen om na te gaan hoe de overheid opnieuw de integraliteit kan bevorderen. De Vlaamse Regering moet daaraan aandacht besteden zodanig dat ze kan omgaan met de versplintering en opnieuw tot een bundeling van initiatieven kan komen. Er dient zeker een aanspreekpunt voor de grote steden te komen.

Minister Bert Anciaux: Dat is een belangrijke visie. U hebt gelijk. Ik ben terughoudend omdat de ervaring leert dat men ervoor moet opletten dat culturele middelen niet voor iets anders worden aangewend. Ik ben op dit moment bezig om een gemeenschappelijke visie te geven aan de internationale culturele middelen en niet alleen een beetje bijkomende middelen ter beschikking te stellen van alle mogelijke initiatieven die zich naar het buitenland richten. Het denkspoor van de heer De Clerck is een goede aanvulling en ik ga dat zeker meenemen naar de werkgroep die momenteel bezig is met het ontwikkelen van een visie.

Mevrouw Ann Knaeps, beleidscel directeur-generaal Cultuur: Op dit moment is een regiegroep bestaande uit een aantal mensen van het kabinet en van de administratie aan het bekijken hoe men een eenduidige visie kan ontwikkelen. Het Cultureel Contactpunt werkt specifiek op het cultuurprogramma. We zijn aan het nagaan hoe men dat eventueel kan uitbreiden tot een Europees knooppunt. Hoe het zal worden gerealiseerd, is nog niet duidelijk, maar de regiegroep deelt in elk geval de bekommernis van de heer De Clerck.

De voorzitter: Ik dank de minister en de medewerkers voor de toelichting.

De verslaggever, *De voorzitter,*

Sabine POLEYN Dany VANDENBOSSCHE